

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 31349-01-24 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

המערערת

חני אבוחצירה
ע"י ב"כ עוה"ד א' הוניגמן

נגד

המשיבה

נציבות שירות המדינה
ע"י ב"כ עוה"ד ג' אבני
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

- 1 ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (כב' אב"ד א' כהן
- 2 וחב"ד ע' שחרור ועו"ד י' יצחק) בבד"מ 75/21 (להלן - "בית הדין" ו - "פסק הדין").
- 3
- 4 2. המערערת, עובדת רשות המיסים, הועמדה לדין משמעת ו הורשעה בעבירות לפי סעיפים
- 5 17(1)-(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג - 1963 (להלן - "החוק"), זאת בגין
- 6 העתקת קבצי מחשב מכונן הרשת של מחשב מקום עבודתה אל החסן נייד משרדי, וזאת
- 7 שלא לצורך עבודתה וללא הרשאה; וכן בהעתקת המידע מההחסן הנייד המשרדי אל החסן
- 8 נייד פרטי. יוער, כי המערערת הואשמה אף בכך שמחקה קבצי מחשב ממערכת המחשב של
- 9 מקום עבודתה ומהתקן הנייד המשרדי, אך זוכתה ממעשים אלו.
- 10
- 11 3. נוכח הרשעתה בדין נגזרו על המערערת אמצעי משמעת כדלקמן: נזיפה חמורה, הורדה
- 12 בדרגת שכר אחת למשך שנה, העברה למשך שלושה חודשים לתפקיד מרכזת חוליה, תוך
- 13 שימוש בהרשאות מוגבלות ותחת פיקוח, פסילה לתפקיד ניהולי למשך שנה ושלושה
- 14 חודשים.
- 15
- 16 4. המערערת שימשה בתפקיד מרכזת הוצאות ותשלומים, ולצורך ביצוע תפקידה הובאו
- 17 בפניה נתונים רגישים ופרטים אישיים של אזרחים, לרבות נתונים בדבר קנסות, ריביות,
- 18 עיקולים, פעולות אכיפה, מידע מודיעיני, נכסים ונתונים נוספים אודות אזרחים. נתונים
- 19 אלה שמורים במערכת המחשב של רשות המיסים, אליה הייתה למערערת גישה במסגרת
- 20 תפקידה. בראשית שנת 2019 הועברה המערערת מתפקידה האמור לתפקיד אחר. מספר
- 21 ימים לאחר העברתה מתפקידה פנתה המערערת אל צוות התמיכה הטכנית ברשות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 24-01-31349 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

- 1 המיסים, אשר סיפק לה, לבקשתה, החסן נייד (disk on key) (לעיל ולהלן - "החסן הנייד
- 2 המשרדי"), אליו העתיקה המערערת את הנתונים האמורים. זאת עת נתונים אלו לא נדרשו
- 3 לה לשם מילוי תפקידה החדש, ולמערערת אף לא הייתה כל רשות לקבל לידיה ולשמור
- 4 ברשותה את הנתונים האמורים. כחודש לאחר מכן, לבקשת המערערת, העתיקו אנשי צוות
- 5 התמיכה הטכנית את המידע שאוחסן בהחסן הנייד המשרדי אל החסן נייד פרטי, אשר היה
- 6 ברשות המערערת (להלן - "חסן נייד פרטי").
- 7
- 8 5. במעשיה האמורים השתמשה המערערת, שלא לצרכי עבודתה, במידע פנימי רגיש של
- 9 אזרחים, השייך לרשות המיסים. המערערת אף הציגה כלפי אנשי התמיכה הטכנית מצג
- 10 שווא, אשר הובילם לחשוב שאין פסול בהעתקת המידע כאמור, וכפועל יוצא מכך סייעו
- 11 אנשי התמיכה הטכנית למערערת בהעתקת המידע.
- 12
- 13 6. בית הדין קבע, כי במעשיה אלו הפרה המערערת את הנהלים החלים עליה כעובדת רשות
- 14 המיסים, וכן את הוראות סעיפים 65.105, 65.194, 62.141, 62.141 לתקשי"ר. נוכח
- 15 קביעותיו אלה הרשיע בית הדין את המערערת בעבירות משמעת והשית עליה אמצעי
- 16 משמעת, כמפורט לעיל.
- 17
- 18 7. המערערת אינה משלימה עם פסיקת בית הדין, ובערעורה טוענת הן כנגד הרשעתה והן כנגד
- 19 חומרת אמצעי המשמעת שהוטלו עליה. המשיבה מצדה טוענת, כי דין הערעור להידחות
- 20 על כלל חלקיו.
- 21
- 22 8. המערערת אינה חולקת על קביעותיו העובדתיות של בית הדין, בכל הנוגע לרכיבים הפיזיים
- 23 של מעשיה, קרי - העתקה לא מורשית של מידע, בשלב הראשון מכונן רשת המחשוב של
- 24 רשות המיסים אל ההחסן הנייד המשרדי, ולאחר מכן מההחסן הנייד המשרדי אל ההחסן
- 25 הנייד פרטי. יחד עם זאת טוענת המערערת, כי היה מקום לזכותה, עת נמצא שכל מעשיה
- 26 בוצעו בגלוי - באמצעות צוות התמיכה הטכנית. כן טענה המערערת שלא נסתרה גרסתה,
- 27 לפיה העתקת הנתונים בוצעה בכדי שיהיה בידה להשתמש בנתונים אלה "למקרה שתשאל
- 28 שאלות על ידי מחליפה בתפקיד או גורם אחר, ותוכל לסייע" (סעיף 31 להודעת הערעור).
- 29 הערעור על הכרעת הדין נוגע אפוא לסוגיית היסוד הנפשי של המערערת, עת ביצעה את
- 30 המעשיים הפיזיים המגבשים את עבירת המשמעת. המערערת אף מצביעה על כך שלא
- 31 הובאה כל ראיה לכך שהמערערת השתמשה או התכוונה להשתמש בנתונים שהועתקו
- 32 כאמור, ואין במעשיה כל פגיעה בפרטיות, אף לא פוטנציאלית (סעיף 41 להודעת הערעור).
- 33
- 34 9. בית הדין דחה את שיטת המערערת, ואיני מוצא טעם להתערב במסקנתו. היסוד הנפשי
- 35 הנדרש בדרך כלל בעבירות משמעת הוא של מודעות לטיב המעשה, ובנסיבות מסוימות, אף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 24-01-31349 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

- 1 יסוד של רשלנות (עש"מ 6843/01 בן דוד נ' נציב שירות המדינה, פ"ד נו(2), 918, (2002);
- 2 עש"מ 5550/98 גל-אור נ' מדינת ישראל, פד"י נג(1) 326 (1999); עש"מ 3849/03 אלבז נ'
- 3 נציבות שירות המדינה, פ"ד נח(2) 880 (2004); עש"מ 6335/02 שוחט נ' מדינת ישראל
- 4 (8.1.2003)). בית הדין קבע, עובדתית, כי המערערת הייתה מודעת הן למעשיה הפיזיים,
- 5 קרי - העתקת הנתונים מכוון הרשת של מערכת המחשב של רשות המיסים, ראשית אל
- 6 ההחסן הנייד המשרדי ולאחר מכן אל ההחסן הנייד הפרטי; והן לאיסור החל על העברת
- 7 נתונים ממערכת המחשב של רשות המיסים ללא אישור הגורמים המוסמכים - אישור אשר
- 8 לא התבקש כלל וממילא אף ניתן (עמ' 33 להכרעת הדין). בית הדין דחה, עובדתית, אף את
- 9 גרסת המערערת, לפיה ביקשה לשמור בידיה את הנתונים למקרה שתזדקק להם לשם סיוע
- 10 למחליפה בתפקיד, או לשם מתן מענה לאי אלו שאלות. אין להתערב בקביעה עובדתית זו,
- 11 אשר נסמכת על התרשמות בית הדין מעדות המערערת, לה לא האמין (ע"פ 4054/11 פלוני
- 12 נ' מדינת ישראל (30.4.2012); ע"א 1596/18 ח'ורי נ' עמוס (16.3.2020); ע"פ 2013/19
- 13 מנחם נ' מדינת ישראל (13.8.2020)).
- 14
- 15 10. לא נעלמה מעיני טענת המערערת, לפיה זיכויה מחלק מהעבירות שיוחסו לה בכתב
- 16 הקובלנה - הן: מחיקת נתונים ממערכת המחשב של רשות המיסים ומההחסן הנייד
- 17 המשרדי, אף שנמצא שאכן ביצעה פעולות אלה - אינו עולה בקנה אחד עם הרשעתה בעבירת
- 18 משמעת בגין העתקת אותם הנתונים להחסנים הנייד. איני מקבל את טענת המערערת.
- 19 זיכויה מעבירת משמעת בשל פעולת מחיקת הנתונים מהמחשב וההחסן הנייד המשרדי,
- 20 נשענית על קביעת בית הדין, כי לא הוכחה מודעותה למחיקת הנתונים. קרי - הוכח
- 21 שהנתונים אכן נמחקו בידי המערערת, או לבקשתה, אך לא הוכח שהבינה, כי מעשיה,
- 22 ובכלל זה בקשתה מאנשי התמיכה הטכנית, יובילו למחיקת הנתונים. שונים הם פני
- 23 הדברים באשר לפעולת ההעתקה, לגביה נקבע כאמור, כי המערערת הייתה מודעת הן לעצם
- 24 ההעתקה והן לאיסור החל על ביצוע פעולה זו. הדברים יפים אף ביתר בשים לב לכך, שבעת
- 25 העתקת הנתונים כאמור, המערערת כבר הועברה מתפקידה ולא נדרשה לנתונים אלו לשם
- 26 מילוי תפקידה.
- 27
- 28 11. טענת המערערת באשר לחומרת אמצעי המשמעת מתמקדת בכך, שאין הלימה בין המעשים
- 29 והעבירות בהן הורשעה לבין חומרת אמצעי המשמעת שהושתו עליה. המערערת אף
- 30 מצביעה על נסיבותיה האישיות הקשות, וכן על סטייתם הניכרת לחומרא של אמצעי
- 31 המשמעת שהוטלו בעניינה ביחס לאמצעי משמעת שהושתו על עובדי מדינה אחרים שביצעו
- 32 עבירות דומות. לשיטת המשיבה, אין להתערב באמצעי המשמעת בהיותם מידתיים
- 33 וראויים.
- 34

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 31349-01-24 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

12. הדין הנוהג הוא, כי ככלל לא יתערב בית המשפט באמצעי משמעת שהוטלו על ידי בית הדין, אלא במקרים חריגים, בהם לוקה גזר הדין בחוסר סבירות או חוסר מידתיות בין חומרת העבירה לחומרת אמצעי המשמעת. שכן, חזקה על בית הדין, כי מבין הוא את משמעות אמצעי המשמעת שהטיל, עת הנורמות הראויות בשירות המדינה הן בתחום מומחיותו (עש"ם 11976/05 חליל נ' נציבות שירות המדינה (11.4.2007); עש"ם 3666/06 אסדי נ' נציבות שירות המדינה (7.11.2007); בר"ש 2388/22 שאהין נ' עיריית חיפה (17.7.2022)).
13. הדעה המקובלת בפסיקת בתי המשפט בענייני משמעת היא, כי יש ללמוד מעקרונות או הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בכל הנוגע לשוויון בענישה אף באשר לאמצעי המשמעת. באשר להחלת יתר עקרונות תיקון 113 הנ"ל על דיני המשמעת חלוקים הפוסקים (עש"א (ת"א) 36766-10-17 פלוני נ' מועצת רואי החשבון (18.4.2018); עב"י (י-ם) 47432-12-22 לשכת עורכי הדין נ' יואל (27.2.2023); הי"פ (ת"א) 46682-10-20 מאיר נ' בורסת היהלומים הישראלית בע"מ (4.7.2021)). אכן דיני המשמעת שונים מדיני הענישה הפלילית. משקל שיקולי ההרתעה שונה, וניתן אף לומר שהדין הפלילי מציב סטנדרט התנהגות מינימאלי ואילו הדין המשמעתי מציב סטנדרט התנהגות גבוה מכך. אף בשים לב לתכליותיו השונות של הדין המשמעתי, מלאכת הטלת אמצעי המשמעת צריכה להיות שוויונית עד כמה שניתן.
14. מכאן, שגם בית הדין צריך לשאוף להפעלה שוויונית, ככל הניתן, של הדין המשמעתי. עליו לתת לשאיפה זו ביטוי מעשי. בנוסף עליו לוודא כי עבירות המשמעת שהוכחו בפניו יובילו להטלת אמצעי משמעת הולמים. לא מחמירים יתר על המידה אך גם לא רכים יתר על המידה, שאחרת הדין המשמעתי לא ישיג את תכליותיו. השתת אמצעי משמעת מתונים על האחד, עת האחר - המורשע בעבירות דומות ובנסיבות דומות - נושא באמצעי משמעת חמורים בהרבה, מעוררת אי נחת. אכן, ההליך המשמעתי הוא אינדוידואלי, במובן של "תפירת חליפת" אמצעי משמעת מתאימים לכל אחד ואחד המורשע בדין. כך ייתכן שלשם השגת תכליות הדין המשמעתי - אף כאשר עסקינן במעשים דומים ובעבירות משמעת דומות - יהיה מקום להשית על מורשעים שונים אמצעי משמעת שונים. לאבחנה זו בין מורשעים שונים עשויים להיות שלל טעמים, ובכללם: העבר המשמעתי של כל אחד ואחד, סביבת העבודה בה בוצעו עבירות המשמעת, הוותק המקצועי, העשוי לשמש לעיתים נסיבה לחומרא ולעיתים נסיבה לקולא ועוד.
15. יד ביד עם החובה לנהוג בשוויון מהותי, ככל הניתן, הולכת לה חובת ההנמקה, המהווה אבן יסוד בשיטתנו המשפטית. על ערכאה שיפוטית, או מעין שיפוטית, ואף על רשות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 24-01-31349 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

- 1 מנהלית, לנמק החלטתה, והיעדר הנמקה מהווה פגם בהחלטה. תכלית ההנמקה היא בין
2 היתר: הרצון למנוע החלטות שרירותיות; מתן תשתית לערכאת הערעור או הביקורת לדון
3 בסבירות ההחלטה; שאיפה לכך שהצדק יראה בשקיפות לעין כל ולא רק שיעשה בפועל.
4 היקף חובת ההנמקה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות ולמהות ההחלטה, ובידי
5 הערכאה הדיונית, או הרשות המנהלית, שיקול הדעת לשרטט גבולותיו (רע"א 3337/12
6 ליברפול נ' עידן (23.4.2013); רע"א 7885/17 אלבו נ' הכונס הרשמי (19.12.2017); ע"פ
7 8631/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2015)).
- 8
9 16. עיון בנימוקי גזר הדין מלמד כאמור, כי בית הדין לא הצביע כלל על סטנדרט אמצעי
10 המשמעת הנוהג בנסיבות הדומות למקרה קא עסקין. ממילא אף לא הצביע בית הדין מדוע
11 שונה עניינה של המערערת מעניינם של אחרים שהורשעו בעבירות דומות, ככל שאכן שונה
12 עניינה. נמצא אפוא שקשה לבקר את פסיקת בית הדין, בכל הנוגע לסוגיית השיוויון
13 באמצעי המשמעת, מחמת העדר הנמקה.
- 14
15 17. לצרכי הדיון אניח (ומסופקני האם יש מקום להנחה כגון דא עת עסקין בבית הדין
16 למשמעת של נציבות שירות המדינה), כי יש לראות בבית הדין משום טריבונאל מינהלי,
17 אשר אינו נדרש לנמק החלטתו בפרוטרוט, ודי שיצביע על השיקולים המרכזיים שעמדו
18 ביסוד החלטתו (רע"ב 1402/16 שייך נ' מדינת ישראל (21.3.2016)). אף תוך הנחה מקלה
19 זו קיים קושי בנימוק בית הדין. זאת עת, כאמור, מקריאת גזר הדין לא ניתן לדעת האם
20 בית הדין הביא בגדר שיקוליו את סוגיית השיוויון עליה עמדתי לעיל.
- 21
22 18. נוכח דברים אלו אפשרתי לצדדים להשלים טיעוניהם וראיותיהם בסוגיית השיוויון
23 באמצעי המשמעת. מפסקי הדין אותם הגישו הצדדים נלמד, כי בפסיקת בית הדין בעשור
24 האחרון קיים משרע ניכר של אמצעי משמעת, אשר הושתו על עובדי מדינה שהורשעו
25 בעבירות של שליפת או העתקת מידע שלא כדין ממאגרי מידע. משרע זה נע בין פיטורין,
26 פסילה ארוכה לעבודה בשירות המדינה ואמצעי משמעת נלווים (בד"מ 62/20 נציבות
27 שירות המדינה נ' גולדשמידט (25.11.20), לבין נזיפה והפקעת מחצית משכורת (בד"מ
28 15/21 נציבות שירות המדינה נ' רביב (15.6.2021)). משרע ניכר זה מחדד את הקושי
29 שבהיעדר הנימוק כאמור. בהינתן משרע כה ניכר, היעדר התייחסות כלשהי של בית הדין
30 לסטנדרט אמצעי המשמעת הנוהג, והטעם להשתת אמצעי המשמעת הפרטניים במקרה
31 דנן, יש מקום להחזיר את העניין אל בית הדין לשם השלמת גזר הדין בסוגיה זו.
- 32
33 19. אשר על כן הנני מורה כדלקמן:
34 הערעור על הכרעת הדין נדחה בזה.
35 הערעור על גזר הדין מתקבל כך שגזר הדין מבוטל.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 31349-01-24 אבוחצירה נ' נציבות שירות המדינה – חוק שירות ציבור

תיק חיצוני: בדמ 75/21

1 הדין מוחזר בזה אל בית הדין אשר יתכבד ליתן גזר דין חדש תחת גזר הדין מושא ההליך
2 דן, תוך נימוק פסיקתו אף בשים לב לפסיקות קודמות שעניינן הרשעה בעבירות של שליפה
3 או העתקת מידע שלא כדין.
4 בית הדין רשאי, על פי שיקול דעתו וככל שימצא לנכון לעשות כן, לקבל מאת הצדדים
5 השלמת טיעון וראיות נוספות באשר לאמצעי המשמעת הראויים במקרה דנן.

6

7

8

9

ניתן היום, ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

10

נמרוד פלקס, שופט

11
12

